

504.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 lipca 1921 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie wykonania postanowień art. 7 ustawy z dnia 28 października 1920 r. w przedmiocie przeprowadzenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej.

Na zasadzie art. 7 i 14 ustawy z dnia 28 października 1920 r. w przedmiocie przeprowadzenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (Dz. Ust. R. P. № 105 poz. 692) zarządza się co następuje:

§ 1. Zabezpieczenie wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej określone w art. 7 ustawy z dnia 28 października 1920 r. dotyczy transakcji umownych, których następstwem jest przeniesienie własności majątków nieruchomości, tudzież spółta, lub przeniesienie własności wierzytelności hipotecznych, z wyjątkiem wierzytelności hipotecznych instytucji kredytowych, których zobowiązania posiadają bezpieczeństwo pupilarne.

§ 2. Zabezpieczeniu (§ 1) podlega zawsze państwowa pożyczka przymusowa, przypadająca na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o wewnętrznej przymusowej pożyczce państwowej (Dz. Ust. R. P. № 67, poz. 455) od osoby zbywającej majątek nieruchomy lub wierzytelność hipoteczną, chociażby nawet zabezpieczenie złożyła nie wprost wspomniana osoba, lecz na jej rachunek i w jej zastępstwie osoba inna.

§ 3. Zabezpieczenie pożyczki przymusowej określone w art. 7 ustawy z dnia 28 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 105, poz. 692) należy uskutecznić:

1) bądź przez wykazanie się obligacjami 5% długoterminowej pożyczki państwowej z 1920 r. lub obligacjami 3% renty państwowej z 1921 r. w wysokości odpowiadającej kwocie zabezpieczenia, określonej w myśl art. 7 powołanej ustawy.

Obligacje te winny być przedstawione notariuszowi względnie sądowi wraz ze wszystkimi niezapadłymi jeszcze kuponami, celem wycięcia kuponu zapadłego w drugim półroczu 1925 r. w trybie wskazanym w § 4 niniejszego rozporządzenia.

Do pokrycia zabezpieczenia, nadają się tylko takie obligacje, których kupony w myśl powyższego nie zostały jeszcze wycięte;

2) bądź przez złożenie gotówki, biletów skarbowych lub obligacji 5% krótkoterminowej pożyczki państwowej z 1920 r. wraz z wszystkimi niezapadłymi kuponami, w wysokości odpowiadającej kwocie zabezpieczenia, określonej w myśl art. 7 powołanej ustawy.

Na poczet zabezpieczenia zaliczoną będzie pierwsza rata pożyczki przymusowej, przypadająca od obiektu majątkowego, będącego przedmiotem transakcji (§ 1), a wymierzona na imię osoby, wskazanej w § 2 i wedle zaświadczenia kasy skarbowej (urzędu podatkowego) rzeczywiście pokryta.

§ 4. Jeżeli zabezpieczenie będzie uskutecznione w trybie, określonym w § 3 ustęp 1, notariusz, względnie sąd, wskazany w art. 7 część pierwsza ustawy z dnia 28 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 105 poz. 692), zapisze je do kontroli, ułożonej według załączonego wzoru 1 w dwóch egzemplarzach (w rubrykach 1 — 4 tudzież 10 względnie 11) i wytnie zapadający w drugim półroczu 1925 r. kupon każdej obligacji.

Obligacje należy, po wycięciu kuponu, bezzwłocznie doręczyć osobie zbywającej majątek nieruchomy, względnie wierzytelność hipoteczną wraz z wierzytelnym, wolnym od opłaty stempłowej wycięciem wspomnianej kontroli, jako dowodem uskutecznienia zabezpieczenia.

Wycięte zaś kupony złoży notariusz, względnie sąd do depozytu kasy skarbowej (urzędu podatkowego), w której (którego) okręgu ma siedzibę, w porządku wskazanym w § 92 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1920 r. zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. Ust. R. P. № 78, poz. 524) przyczem będą analogicznie stosowane przepisy § 6 część druga i § 7 niniejszego rozporządzenia.

O ile obligacje 5⁰/₀ długoterminowej pożyczki państwowej z 1920 r. nie mogą być przedstawione notariuszowi, względnie sądowi, z powodu, że, zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami zostały zlombardowane lub złożone na zabezpieczenie otwartego kredytu w Polskiej Kasie Pożyczkowej, w krajowych bankach dewizowych lub też w ich oddziałach, znajdujących się w obrębie granic Rzeczypospolitej Polskiej, instytucje te, na żądanie strony interesowanej, same wytną kupon każdej obligacji zapadający w drugim półroczu 1925 r., włożą wycięty kupon do odnośnej obligacji, a na odwrotnej stronie kwitu lombardowego (zaświadczenia zastawniczego), w którym winien być uwidoczniiony numer i wartość nominalna każdej dotyczącej obligacji, zamieszczą następującą adnotację:

„Zużytkowano dla pożyczki przymusowej pod pozycją księgi.....
.....dnia.....

Podpisy”

pieczęć

Fakt wycięcia kuponów należy uwidocznic w księdze lombardu a następnie wręczyć stronie kwit lombardowy (zaświadczenie zastawnicze).

Wręczenie kwitu (zaświadczenia), zawierającego wspomnianą adnotację notariuszowi, względnie sądowi, ma taki sam skutek, jak okazanie oryginalnych obligacji z tem, że notariusz, względnie sąd, wypełni w tych wypadkach rubryki 1 — 4 tudzież 12 i 13 kontroli (wzór 1) a następnie postąpi w trybie, wskazanym w części trzeciej niniejszego paragrafu.

Wspomnianym instytucjom wolno jednak zamieszczać powyższą adnotację na kwicie lombardowym (zaświadczeniu zastawniczem) tylko jednocześnie z wycięciem kuponów obligacji. Gdyby zatem na obligacje, których kupony zostały już wycięte, miał być wydany z jakiegokolwiek powodu nowy kwit lombardowy (zaświadczenie zastawnicze), to na kwicie (zaświadczeniu) takim nie wolno już powtórnie zamieszczać wspomnianej adnotacji, a to pod rygorem skutków, przewidzianych w art. 101 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ust. R. P. № 82, poz. 550).

§ 5. Władza podatkowa I instancji bezzwłocznie, po otrzymaniu kontroli, sprawdzi (§ 7) w kasie skarbowej (urzędzie podatkowym), czy zabezpieczenia złożone, w trybie, wskazanym w § 3 ustęp pierwszy względnie w § 4 wedle znajdujących się w kasie kuponów, względnie kwitów (zaświadczeń) lombardowych, zostały rzeczywiście pokryte, przedziurkuje kwity (zaświadczenia) lombardowe, a następnie wezwie osoby, wskazane w rubryce 3 kontroli, do odbioru kuponów względnie kwitów (zaświadczeń) lombardowych z kasy skarbowej (urzędu podatkowego).

§ 6. O ile zabezpieczenie będzie złożone w trybie określonym w § 3 ustęp drugi, notariusz, względnie sąd, pobierze je i zapisze do kontroli wspomnianej w paragrafie poprzednim (w rubrykach 1 — 4, tudzież 6 względnie

7 lub 8) oraz wyda osobie zbywającej (§ 2) wierzytelny, wolny od opłaty stemplowej, wyciąg z kontroli, jako dowód złożonego zabezpieczenia, po-
czem wpłaci pobrane z tego tytułu kwoty do kasy skarbowej (urzędu pod-
atkowego), w której (którego) okręgu ma siedzibę, w porządku wskazanym
w § 92 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P.
№ 78, poz. 524).

Przy każdej wpłacie należy złożyć kasie skarbowej (urzędowi podatko-
wemu) oba egzemplarze kontroli (wzór 1).

§ 7. Kasa skarbową (urząd podatkowy) pobierze i stwierdzi wpłaty
uskutecznione przez notariusza, względnie sąd w obu egzemplarzach kon-
troli (wzór 1, w rubryce 9, względnie 14), przy każdej odnośnej pozycji za-
pisze każdą zaświadczoną przez siebie pozycję na rachunek depozytowy wła-
dzy podatkowej I instancji swego okręgu, wydając wpłacającemu pokwito-
wanie na zasadach ogólnych, poczem jeden egzemplarz kontroli zatrzyma
u siebie i przechowuje w porządku numeracji (§ 10) oddzielnie dla każdego
notariusza, względnie sądu, a drugi egzemplarz prześle władzy podatkowej
I instancji swego okręgu.

§ 8. Władza podatkowa I instancji zarządzi w swoim czasie zaliczenie
zabezpieczenia (§ 3), wykazanego w kontroli (wzór 1) na poczet obu rat po-
życzki przymusowej wspomnianych w art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.
o wewnętrznej przymusowej pożyczce państwowej (Dz. Ust. R. P. № 67,
poz. 455), a przypadających od zbywającego (§ 2), o ile zaś sama nie jest
właściwą do dokonania rozkładu pożyczki przymusowej dla osoby zbywa-
jącej, prześle bezzwłocznie wyciąg z kontroli władzy właściwej.

Jeżeli ogólna suma pożyczki przymusowej, przypadająca od osoby
zbywającej (§ 2), będzie niższą od kwoty zabezpieczenia, złożonego w trybie
wskazanym w § 3 ustęp 2 i § 6, władza podatkowa I instancji, właściwa do
określenia drugiej raty pożyczki przymusowej dla wspomnianej osoby, spo-
woduje, na żądanie płatnika, zwrot nadpłaty przed uprawomocnieniem się
wymiaru drugiej raty pożyczki przymusowej. Po tym terminie zwrot nad-
płaty nie będzie mógł nastąpić.

§ 9. Notariusz, względnie sąd wciągnie do kontroli każdy akt doty-
czący transakcji umownych, określonych w § 1, a więc także akty, przy
których zabezpieczenie nie będzie pobrane z powodu, że zbywający wykaże
się zaświadczeniem władzy skarbowej, że bądź niepodlega obowiązkowi na-
bycia pożyczki, przymusowej, bądź obowiązek ten należycie spełnił, bądź
też uzyskał uwolnienie od obowiązku złożenia zabezpieczenia w myśl § 14
niniejszego rozporządzenia (rubryka 5 kontroli).

§ 10. Numeracja (rubryka 1 kontroli) winna być dla każdego roku
kalendarzowego oddzielna i nieprzerwana.

§ 11. W każdym akcie dotyczącym transakcji umownych, określonych
w § 1 notariusz, względnie sąd winien stwierdzić fakt pobrania zabezpie-
czenia i sposób jego obliczenia i złożenia (§ 3) bądź też powód niepobra-
nia zabezpieczenia (§ 9).

§ 12. Przy rewizjach w przedmiocie opłat stemplowych, funkcjonarju-
sze, delegowani do tych czynności, winni zwracać baczną uwagę na to, czy
przepisy art. 7 ustawy z dnia 28 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 105,
poz. 692), oraz przepisy niniejszego rozporządzenia były ściśle przestrzegane,
a o każdym dostrzeżonym naruszeniu tych przepisów winni bezzwłocznie
zawiadomić właściwą władzę podatkową I instancji, a to pod rygorem skut-
ków wspomnianych w art. 104 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P.
№ 82, poz. 550).

§ 13. W razie naruszenia przepisów art. 7 ustawy z dnia 28 października 1920 r. o przeprowadzeniu wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (Dz. Ust. R. P. № 105, poz. 692), względnie przepisów niniejszego rozporządzenia winni pociągnięci będą do odpowiedzialności w trybie wskazanym w art. 104 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ust. R. P. № 82, poz. 550).

§ 14. Ministerstwo Skarbu może w wypadkach, na szczególne uwzględnienie zasługujących, udzielić częściowego lub zupełnego zwolnienia od obowiązku złożenia zabezpieczenia.

Prośby o takie ulgi należy wnosić do władzy skarbowej II instancji, która po sprawdzeniu danych przedkłada je wraz z swym wnioskiem Ministerstwu Skarbu do decyzji.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzcński

	Numer kolejny	1.
	Numer repertorium względnie rejestru uwierzytelnień, oraz data sporządzenia względnie uwierzytelnienia aktu	2.
	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania (adres) zbywającego	3.
	Krótką treść aktu, tudzież sposób obliczenia zabezpieczenia z uwzględnieniem ewentualnie pokrytej już pierwszej raty	4.
	Data i liczba zaświadczenia władzy skarbowej, zwalniającego od obowiązku złożenia zabezpieczenia	5.
M a r e k	Gotówką	6.
	Biletami skarbowymi (numery, kategorie wartości)	7.
	Obligacjami krótkoterminowej pożyczki (numery i kategorie wartości)	8.
	Złożono zabezpieczenie	
	Data, pozycja głównego dziennika kasowego, podpis i pieczęć Kasy skarbowej (Urzędu podatkowego)	9.
	Okazano obligacje długoterminowej pożyczki państwowej i wycięto i zatrzymano kupon każdej obligacji, zapadający w drugim półroczu 1925 r. (numery i kategorie wartości)	10.
	Okazano obligacje 3% renty państwowej z 1921 r., wycięto i zatrzymano kupon każdej obligacji, zapadający w drugim półroczu 1925 r. (numery i kategorie wartości obligacji)	11.
	Oznaczenie instytucji lombardowej, numer kwitu lombardowego (zaświadczenia zastawniczego) i data zamieszczenia na nim adnotacji wspomnianej w § 4 rozporządzenia.	12.
Marek	Numery i kategorie złombardowanych obligacji długoterminowej pożyczki państwowej	13.
	UWAGA	14.

Kontrola zabezpieczenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej
za rok

Władza podatkowa I instancji

Kasa skarbowa (Urząd podatkowy)

Sąd

Notariusz

Załącznik
do § 4 rozporządzenia.
Wzór form. I.

Wzór

Sąd (specjalny poborca)
 Notariusz

do § 92 rozp. Min. Sk.
 z 22/7 1920 r. (Oz. U. R. P.
 № 78 poz. 524) i § 4 roz-
 porządzenia niniejszego
 (poz. 504).

..... dnia 19.....

DO KASY SKARBOWEJ (Urzędu podatkowego)

w.....

Na poczet poborów na rzecz Skarbu Państwa za miesiąc.....
 wpłacam niniejszem:

tytułem opłat stemplowych	mk.	fen.
„ podatku od darowizn	mk.	fen.
„ zabezpieczenia pożyczki przymusowej:		
.....	mk.	
.....	mk.	
.....	mk.	

Razem . . . mk. fen.

słowami

(podpis)